

پیش‌بینی خودشیفتگی بر اساس خیال‌پردازی ناسازگار و شهرت‌طلبی

مهران پورموسیان^۱، محمود احمدی^۲، مصطفی احمدی^{۳*}

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران.

۲. فرهنگی آموزش و پرورش، کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران.

۳. دانشجوی دکتری روانشناسی بالینی، دانشگاه شهید بهشتی، ایران. (نویسنده مسئول)

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره پنجم، شماره نوزدهم، پاییز ۱۴۰۲، صفحات ۱۵۶-۱۵۹

چکیده

با توجه به دنیای معاصر و جوامعی که خودشیفتگی و شهرت‌طلبی در آن بسیار بالا می‌باشد. تحقیقات روانشناسی زیادی در این زمینه انجام شده است. یکی از مؤلفه‌های خودشیفتگی رؤیاپردازی این افراد درباره‌ی موفقیت‌ها و ویژگی‌های برترشان می‌باشد. این تحقیق از نوع همبستگی – توصیفی به رابطه‌ی بین خودشیفتگی و شهرت‌طلبی و خیال‌پردازی ناسازگار در جمعیت عمومی پرداخته است. ۵۴۵ نفر در این تحقیق شرکت کردند که نتایج نشان داد، از طریق رگرسیون و مدل به‌دست‌آمده می‌توان میزان خودشیفتگی افراد را پیش‌بینی نمود. خودشیفتگی با شهرت‌طلبی و خیال‌پردازی ناسازگار همبستگی مثبت و با سن همبستگی منفی دارد.

واژه‌های کلیدی: خودشیفتگی، شهرت‌طلبی، خیال‌پردازی ناسازگار.

فصلنامه راهبردهای نو در روان‌شناسی و علوم تربیتی، دوره پنجم، شماره نوزدهم، پاییز ۱۴۰۲

مقدمه

خودشیفتگی یکی از رایج‌ترین نشانه‌های روانی در جوامع امروزی است تا حدی که به شکل‌های مختلفی به توصیف این وضعیت جوامع پرداخته‌اند مثلاً "همه‌گیری خودشیفتگی"^۱ (تونگ^۲ و کمپل^۳، ۲۰۰۹) یا "فرهنگ خودشیفتگی"^۴ (جوینر^۵، ۲۰۱۷) و یا شبیه به این‌ها را محققان مختلف برای توصیف این وضعیت بکار برده‌اند. به همین خاطر خودشیفتگی یکی از مهم‌ترین اختلالات روانی در حوزه‌ی تحقیقات روانشناسی می‌باشد. البته خودشیفتگی هم یک نوعی از اختلال است و هم یک ویژگی شخصیتی که می‌تواند در سطوح زیر بالینی در افراد عادی هم پیدا شود. به عبارتی دیگر هم می‌تواند یک اختلال و هم یک ویژگی شخصیتی باشد (بوشمن^۶، ۲۰۱۸). به همین خاطر در سال‌های اخیر، محققان درک خود را از خودشیفتگی گسترش داده‌اند تا اینکه بتوانند هر دو گروه خودشیفتگی‌های بزرگ و خودشیفتگی‌های آسیب‌پذیر را شامل شوند (میلر^۷ و همکاران، ۲۰۱۱). این مفهوم‌سازی، خودشیفتگی بیمارگونه به دو شکل اساسی وجود دارد: خودبزرگ‌بین^۸ و آسیب‌پذیر. خودشیفتگی خودبزرگ‌بین با تسلط، بزرگ‌نمایی، تکبر، استثمار دیگران و احساس استحقاق مشخص می‌شود. در مقابل، خودشیفتگی آسیب‌پذیر با درون‌گرانی، احساسات منفی، سردی، نیاز به تأیید خود از سوی دیگران و خیال‌پردازی‌های بزرگ درونی مشخص می‌شود. (سوتهارد^۹ و زیگلر^{۱۰}، ۲۰۱۶). آنچه بین هر دو نوع خودشیفتگی مشترک هست این است که هر دو نوع می‌خواهند مرکز توجه باشند. افراد خودشیفتگی عمیقاً مشتاق توجه و تحسین دیگران هستند (بوشمن، ۲۰۱۸). با این وجود، آنچه جالب می‌نماید این است که تا امروز، هیچ تحقیقی بررسی نکرده است که چگونه این دو شکل از خودشیفتگی بیمارگونه ممکن است با جنبه‌های موردعلاقه شهرت ارتباط داشته باشند (سوتهارد و زیگلر، ۲۰۱۶).

از سویی دیگر مضامین مربوط به مشاهیر و شهرت به طور فزاینده‌ای در فرهنگ‌ عامه برجسته است. یولز^{۱۱} و گرین فیلد^{۱۲} (۲۰۱۱) دریافتند که موضوعات مرتبط با شهرت و آرزوها در برنامه‌های محبوبی که نوجوانان جوان را هدف قرار می‌دهند در چند دهه گذشته افزایش یافته است. میل اولیه انسانی ما برای ارزشمند شدن توسط همسالان خود ممکن است در میل به شهرت آشکار شود (گرینوود^{۱۳} و همکاران، ۲۰۱۸). نکته مهم این است که با افزایش فراگیری فرهنگ رسانه‌های اجتماعی از قبیل اینستاگرام، توییتر، فیسبوک، تیک‌تاک و شبیه اینها، خطری بسیار قابل توجه وجود دارد و آن این است که ارتباط مستقیمی بین تمایلات جلب توجه افراد خودشیفتگی و دریافت پاداش‌هایی در این راستا که به‌وسیله‌ی رسانه‌های اجتماعی داده می‌شود، وجود دارد (بوشمن، ۲۰۱۸).

¹ Narcisim epidemic

² Twenge

³ Campbell

⁴ Narcisim culture

⁵ Joiner

⁶ Bushman

⁷ Miller

⁸ grandiose

⁹ Southard

¹⁰ Zeigler

¹¹ Uhls

¹² Greenfield

¹³ Greenwood

این خطر تا جایی پیش رفت که بسیاری از کشتارهای دسته‌جمعی ایالات متحده به این دلیل صورت می‌گیرد. به طور مثال یکی از تحقیق‌ها در این زمینه خاطرنشان کرد که برخی از قاتلین در کشتارهای دسته‌جمعی، بیشتر از اینکه به قتل فکر کنند به شهرت و دیده شدن فکر می‌کنند و تا جایی که به وضعیت شهرت برسند (لانگمن^۱، ۲۰۱۷).

یکی دیگر از ویژگی‌های افراد خودشیفته که در DSM5 به آن اشاره شده است این می‌باشد که این افراد تخیل بیش از حد در مورد موقوفیت و درخشندهای مختلف را دارا می‌باشند (انجمان روان‌پزشکی آمریکا^۲، ۲۰۱۳). در همین راستا بسیاری از تحقیقات پس از بررسی به این نتیجه رسیدند که خیال‌پردازی‌های^۳ بزرگ رابطه‌ی مستقیمی با خودشیفتگی دارد (پنک^۴ و همکاران، ۲۰۱۳). افراد خودشیفته با خیال‌پردازی می‌توانند موقعیت‌های نامطلوب و دردناک را اصلاح کنند (ابوریا^۵، سامر^۶ و کنان^۷، ۲۰۲۰). خیال‌پردازی ناسازگار^۸ به نحوی یا بخشن زیادی از زمان روز را در بر بگیرد و یا اجباری می‌باشد، به این صورت می‌تواند در بسیاری از حوزه‌های زندگی مانند عملکرد تحصیلی، شغلی یا اجتماعی اثر نامطلوبی بر جا بگذارد. با این وجود مطالعات اندکی شیوع این ویژگی را در گروه‌های مختلف بالینی مخصوصاً اختلالات شخصیت بررسی کرده‌اند (پیترویک^۹ و همکاران، ۲۰۲۳).

روش پژوهش

در این تحقیق ۵۴۵ نفر از افرادی که مایل بودند در این تحقیق شرکت کنند به عنوان آزمودنی انتخاب شدند. نوع نمونه‌گیری این تحقیق، داوطلبانه می‌باشد که ۲۶۳ نفر از آن‌ها مرد و ۲۸۲ نفر زن بودند. روش پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی می‌باشد و برای تحلیل نتایج از روش رگرسیون استفاده شده است.

ابزار

شخصیت خودشیفته: پرسشنامه شخصیت خودشیفته آمز^{۱۰} دارای ۱۶ جفت عبارت بوده و هدف آن سنجش ویژگی‌های شخصیت خودشیفته است (۲۰۰۶). طیف پاسخگویی آن بدین صورت است که متشکل از جفت گویه‌هایی است که پاسخ‌دهنده باید یکی از آن‌ها را انتخاب نماید. برای هر سؤال انتخاب شده از ردیف الف امتیاز و برای هر سؤال انتخاب شده از ردیف ب امتیاز در نظر گرفته می‌شود. برای به دست آوردن امتیاز کلی پرسشنامه، مجموع امتیازات همه سؤالات با هم جمع می‌شود. امتیاز دامنه‌ای از ۰ تا ۱۶ را خواهد داشت.

¹ Langman

² American Psychiatric Association

³ fantasy

⁴ Panek

⁵ Abu-Rayya

⁶ Somer

⁷ Knane

⁸ Maladaptive daydreaming

⁹ Pietkiewicz

¹⁰ Ames

در مورد اعتبار و پایایی این پرسشنامه، محمدزاده (۱۳۸۸) پرسشنامه شخصیت خودشیفتگی را در یک مطالعه زمینه‌یابی مقطعی، ۳۴۲ دانشجو در سال ۱۳۸۷ مورد آزمون قرارداد. ضریب همبستگی بین نمرات پرسشنامه شخصیت خودشیفتگی NPI-16 و مقیاس خودشیفتگی MCMI-II برابر ۰/۷۷ و معنی‌دار بود. ضریب پایایی بازآزمایی، ضریب همبستگی در تعیین پایایی تنصیفی و ضریب آلفای کرونباخ در سنجش همسانی درونی به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۷۴ و ۰/۷۹ محاسبه شده است.

شهرت طلبی: مقیاس میل به شهرت (گونتا^۱ و همکاران، ۲۰۱۲) یک ابزار است که برای ارزیابی تمایل افراد به شهرت طراحی شده است. این مقیاس شامل شش آیتم است که در آن پاسخ‌دهندگان هر آیتم را بر اساس یک مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۵) رتبه‌بندی کنند. نمرات بالا در این مقیاس نشان‌دهنده تمایل به شهرت است. محدوده امتیاز در این مقیاس بین ۶ تا ۳۰ است، به طوری که نمره ۶ نشان‌دهنده تمایل کم به شهرت و نمره ۳۰ نشان‌دهنده تمایل بالا به شهرت است.

مطالعه اصلی این مقیاس توسط گونتا^۱ و همکاران در سال ۲ انجام شده است و نشان داده است که مقیاس ویژگی‌های روان‌سنگی قابل قبولی دارد؛ بنابراین به این معنی است که مقیاس میل به شهرت معتبر و قابل اعتماد است و می‌توان از آن برای اندازه‌گیری تمایل افراد به شهرت استفاده کرد. در بین جمعیت ایرانی نیز اولین بار شباهنگ و همکاران به استفاده از این مقیاس پرداختند که نتایج معتبری از آن به دست آمده است (۲۰۲۲).

خیال پردازی ناسازگارانه: این پرسشنامه توسط سومر^۲ و همکاران (۲۰۱۵) ساخته شده است. این پرسشنامه ۱۶ آیتم دارد که از ۰ درصد تا ۱۰۰ درصد پاسخ دریافت می‌کند. هدف این پرسشنامه بررسی میزان خیال‌پردازی روزانه هر فرد می‌باشد که هرچه میزان این خیال‌پردازی بالاتر رود ناسازگارانه تر می‌شود. در جامعه ایرانی نیز برای اولین بار توسط بصیرنیا استفاده شد؛ و نتایج را برای اعتبار و پایایی نسخه ایرانی این پرسشنامه گزارش داده است (۱۴۰۱).

¹ Gountas

² Somer

یافته‌ها

برای بررسی یافته‌های تحقیق در زمینه‌ی رابطه‌ی بین خودشیفتگی با شهرت طلبی و خیال‌پردازی ناسازگار به جدول ۱ که مربوط به روابط همبستگی بین این متغیرهای می‌باشد، نگاه کنید.

جدول ۱. ماتریس همبستگی بین متغیرها

	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
۱						خودشیفتگی
۲					-0.149**	سن
۳			1	-0.251**	0.153**	شهرت طلبی
۴		1	0.086	-0.042	0.278**	خیال‌پردازی ناسازگار

* = $p < 0.5$ ** = $p < 0.01$

جدول اول نتایج به دست آمده از ماتریس همبستگی بین متغیرها را نشان می‌دهد. متغیر سن که رابطه‌ای منفی با خودشیفتگی دارد و در سطح ۰.۰۱ هم این رابطه معنادار است. چنان‌که مطابق با ادبیات تحقیق در این زمینه بود، خودشیفتگی با شهرت طلبی رابطه‌ی مثبت و معناداری را دارد. در انتها نیز به رابطه‌ی معنادار بین خیال‌پردازی ناسازگار و خودشیفتگی اشاره شده است که رابطه مثبت و معناداری بین این دو متغیر برقرار است.

در جدول دوم به نتایج مدل رگرسیون اشاره شده است که این مدل آیا نتایج قابل اعتباری دارد یا خیر.

جدول ۲. مدل رگرسیون برای خودشیفتگی

مدل	مجموع مربعات	df	میانگین مجددات	F	R	R ²	R ² adj	معناداری
رگرسیون	544.763	3	181.588	18.596	0.325	0.105	0.100	<0.001
باقی‌مانده	4628.435	474	9.765					
جمع	5173.199	477						

میزان معناداری این مدل بالاتر از ۰.۰۰۱ می‌باشد که نشان می‌دهد از طریق این متغیرها می‌توان با احتمال بالایی به پیش‌بینی خودشیفتگی در افراد جامعه پرداخت.

جدول سوم نتایج تحلیل رگرسیون را نشان می‌دهد که متغیر وابسته یا پیش‌بینی شونده در آن خودشیفتگی می‌باشد.

جدول ۳. نتایج پیش‌بینی خودشیفتگی بر اساس سن، شهرت طلبی و خیال‌پردازی ناسازگار

پیش‌بینی‌ها	B	ضریب غیر استاندارد	استاندارد	ضریب استاندارد	t	معناداری
		SE				
مقدار ثابت	2.929	0.660	0.660	0.660	4.440	<0.001
سن	-0.036	0.015	0.015	0.015	-2.438	0.015
شهرت طلبی	0.048	0.021	0.021	0.021	2.135	0.021
خیال‌پردازی ناسازگار	0.046	0.008	0.008	0.008	6.062	<0.001

نتایج در این جدول نشان می‌دهد که می‌توان بر اساس همه متغیرهای بکار گرفته در این تحقیق به پیش‌بینی خودشیفتگی دست یافت.

بحث و نتیجه‌گیری

چنانچه از تحقیقات قبلی قابل پیش‌بینی بود، خودشیفتگی با برخی ویژگی‌ها مشخص می‌شود. یکی از این ویژگی‌ها تمایل به مرکز توجه بودن می‌باشد. ویژگی دیگر خیال‌پردازی روزانه‌ی افراد خودشیفتگه می‌باشد که به اثرات نامطلوب بر زندگی منجر می‌شود. نتایج نشان دادند که بالا رفتن سن به نحوی رابطه‌ی منفی بر میزان خودشیفتگی دارد و میزان خودشیفتگی با بالا رفتن سن کم می‌شود. تحقیقات مختلفی کاهش خودشیفتگی با افزایش سن را نشان داده‌اند، البته نوع خاصی از خودشیفتگی با افزایش سن بالاتر هم می‌رود (کرامر^۱، ۲۰۱۱). در مورد خودشیفتگی و شهرت، آنچه در ادبیات تحقیق مشخص است این است که خودشیفتگی یک رگه‌ای از رفتارهای انسان نشان می‌دهد، به این معنی که فرد خودش را بالاتر و بهتر نمایش می‌دهد (جایین^۲، گرتیسن^۳ و ترور^۴، ۲۰۲۰) خودشیفتگه‌ها برای ظاهر و دستاوردهای خود نیاز به تحسین دارند و در آن زندگی می‌کنند که اغلب منجر به عدم همدلی با دیگران می‌شود (فن^۵ و همکاران، ۲۰۱۱). نتایج این تحقیق هم نشان داده است که بین خودشیفتگی و شهرت طلبی رابطه بسیار قوی وجود دارد که در سطح بالا معنادار شده است. نکته دیگر این است که بستر رسانه‌های مجازی در دنیا و در کشور ما، کار توجه‌طلبی را بسیار مناسب کرده است. لذا سطح جدید ارتباط از طریق رسانه‌های اجتماعی، راهی جدید برای محبوب شدن فراهم می‌کند؛ بنابراین، رسانه‌هایی مانند فیسبوک، توییتر یا اینستاگرام می‌توانند به عنوان کانال‌های جدیدی برای خود تبلیغی یک خودشیفتگه عمل کنند. آن‌ها مواد فعالانه‌ای مانند سلفی را به اشتراک می‌گذارند (هولتزمن^۶ و همکاران، ۲۰۱۰). همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد خودشیفتگی با خیال‌پردازی ناسازگار رابطه بسیار قوی دارد. تحقیقات نشان داده‌اند که خیال‌پردازی ناسازگار نوعی از اعتیاد رفتاری را نشان می‌دهد که قطع این خیال‌پردازی‌ها موجب ناراحتی و آشفتگی می‌شود و همین دلیلی برای تعارضات درون فردی و بین فردی می‌شود (پیترویک و همکاران، ۲۰۱۸). خیال‌پردازی ناسازگار ممکن است با گوش دادن به موسیقی یا حرکات همراه باشد که گاهی باعث تحریک و افزایش جذب در فانتزی می‌شود. این، پیامدهای مهمی برای عملکرد بالینی دارد زیرا افراد مبتلا به اختلالات شخصیت و اعتیاد همراه نیاز به یک برنامه درمانی منحصر به فرد دارند که هر دو کانون را مورد توجه قرار دهد (دام^۷ و موگی^۸، ۲۰۱۶). در انتهای مشخص شد که برای بهبود وضعیت خودشیفتگی و طراحی برنامه برای اصلاح این ویژگی، می‌توان مواردی مانند شهرت‌طلبی و خیال‌پردازی ناسازگارانه را مورد توجه عمیق قرارداد. با توجه به فراگیرتر شدن روز به روز فضای مجازی و رسانه‌های اجتماعی و تأثیر عمیقی که اینها بر روان انسان می‌گذارند، تحقیقات روانشناسی زیادی در این زمینه در کشور ما باید صورت بگیرد.

¹ Cramer

² Jabeen

³ Gerritsen

⁴ Treur

⁵ Fan

⁶ Holtzman

⁷ Dom

⁸ Moggi

منابع

- بصیرنیا، مریم (۱۴۰۱). نقش خیال‌پردازی ناسازگار و گسلش عاطفی در اعتیاد به شبکه‌های مجازی نسل جوان، پایان‌نامه ارشد. دانشگاه علوم و تحقیقات، دانشکده علوم و فناوری‌های پزشکی، گروه روانشناسی.
- محمدزاده، علی (۱۳۸۸). اعتبارسنجی پرسشنامه شخصیت خودشیفتگی. مجله اصول بهداشت روانی، ۴(۱۱)، ۲۷۶-۲۸۱.
- Abu-Rayya, H. M., Somer, E., & Knane, H. (2020). Maladaptive daydreaming is associated with intensified psychosocial problems experienced by female survivors of childhood sexual abuse. *Violence Against Women*, 26(8), 825-837.
 - American Psychiatric Association, D. S. M. T. F., & American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5* (Vol. 5, No. 5). Washington, DC: American psychiatric association.
 - Ames, D. R., Rose, P., & Anderson, C. P. (2006). The NPI-16 as a short measure of narcissism. *Journal of research in personality*, 40(4), 440-450.
 - Bushman, B. J. (2018). Narcissism, fame seeking, and mass shootings. *American behavioral scientist*, 62(2), 229-241.
 - Cramer, P. (2011). Narcissism through the ages: What happens when narcissists grow older?. *Journal of Research in Personality*, 45(5), 479-492.
 - Dom, G., & Moggi, F. (2016). *Co-occurring addictive and psychiatric disorders*. Springer-Verlag Berlin An.
 - Fan, Y., Wonneberger, C., Enzi, B., de Greck, M., Ulrich, C., Tempelmann, C., Bogerts, B., Doering, S., Northoff, G. (2011). The narcissistic self and its psychological and neural correlates: an exploratory fMRI study. *Psychol Med*, 41(8), 1641–1650.
 - Gountas, J., Gountas, S., Reeves, R. A., & Moran, L. (2012). Desire for fame: Scale development and association with personal goals and aspirations. *Psychology & Marketing*, 29(9), 680–689.
 - Greenwood, D., McCutcheon, L. E., Collisson, B., & Wong, M. (2018). What's fame got to do with it? Clarifying links among celebrity attitudes, fame appeal, and narcissistic subtypes. *Personality and Individual Differences*, 131, 238-243.
 - Ingraham, C. (2016, February 26). We have three different definitions of “mass shooting,” and we probably need more. The Washington Post. Retrieved from <https://www.washingtonpost.com/news/wonk/wp/2016/02/26/we-have-three-different-definitions-of-mass->
 - Jabeen, F., Gerritsen, C., & Treur, J. (2020). Narcissism and fame: a complex network model for the adaptive interaction of digital narcissism and online popularity. *Applied Network Science*, 5, 1-31.
 - Joiner, T. (2017). *Mindlessness: The corruption of mindfulness in a culture of narcissism*. Oxford University Press.
 - Langman, P. (2017). Role models, contagions, and copycats: An exploration of the influence of prior killers on subsequent attacks. Available on www.schoolshooters.info.
 - Miller, J. D., Hoffman, B. J., Gaughan, E. T., Gentile, B., Maples, J., & Campbell, W. K. (2011). Grandiose and vulnerable narcissism: A nomological network analysis. *Journal of Personality*, 79(5), 1013–1042.

- Panek, E. T., Nardis, Y., & Konrath, S. (2013). Mirror or Megaphone?: How relationships between narcissism and social networking site use differ on Facebook and Twitter. *Computers in Human Behavior*, 29(5), 2004-2012.
- Pietkiewicz, I. J., Hełka, A. M., Barłóg, M., & Tomalski, R. (2023). Maladaptive daydreaming and narcissism. *Personality and Individual Differences*, 212, 112279.
- Pietkiewicz, I. J., Nęcki, S., Bańbura, A., & Tomalski, R. (2018). Maladaptive daydreaming as a new form of behavioral addiction. *Journal of Behavioral Addictions*, 7(3), 838-843.
- Shabahang, R., Aruguete, M. S., Shim, H., Koushali, F. G., & Zsila, Á. (2022). Desire To Be a Social Media Influencer: Desire for Fame, Materialism, Perceived Deprivation and Preference for Immediate Gratification as Potential Determinants. *Media Watch*, 13(3), 246-263. <https://doi.org/10.1177/09760911221113449>
- Somer, E., Lehrfeld, J., Bigelsen, J., & Jopp, D. S. (2016). Development and validation of the Maladaptive Daydreaming Scale (MDS). *Consciousness and cognition*, 39, 77-91.
- Southard, A. C., & Zeigler-Hill, V. (2016). The dark triad traits and fame interest: Do dark personalities desire stardom?. *Current Psychology*, 35(2), 255-267.
- Twenge, J. M., & Campbell, W. K. (2009). *The narcissism epidemic: Living in the age of entitlement*. Simon and Schuster.
- Uhls, Y. T., & Greenfield, P. M. (2011). The rise of fame: An historical content analysis. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 5(1), 1-10.